PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ A FOTBALULUI NOSTRU!

(Urmare din pag. 3)

NU DOBÎNDESC ȘI NU-ȘI MENȚIN FORMA SPORTIVĂ, ZĂDĂRNICESC ASTFEL ORICE EFORTURI ÎNTREPRINSE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA FOTBALULUI.

Sub conducerea organelor de partid și cu sprijinul U.T.C., sindicatelor și U.A.S.R. – organele U.C.F.S. vor trebui să depună mai multe eforturi pentru întărirea muncii de educație, a disciplinii și răspunderii pentru creșterea exigenței față de pregătirea și comportarea jucătorilor, pentru ridicarea nivelului lor de cultură generală, să cultive dragostea față de culorile clubului, convinși fiind că numai printr-o educație multilaterală se va putea obține o participare activă și conștientă a acestora în procesul de ridicare calitativă a fotbalului nostru.

Grija față de schimbul de mîine

O altă prevedere a planului de măsuri era aceea a CREȘTERII ȘI PROMOVĂRII DE JUCĂTORI TEMEINIC ȘI MULTILATERAL PREGĂTIȚI, CU O PRONUNȚATĂ PERSONALITATE, *corespunzători cerințelor fotbalului internațional contemporan.* Acum 3 ani se stabilise ca în loturile echipelor de categoria A să nu mai fie promovați decît jucători cu reale aptitudini, confirmate prin trecerea unor norme de verificare. Măsura a fost sarcori respectată, antrenorii promovînd sau menținînd în loturile echipelor jucători plafonați, cu evidente deficiențe tehnico-tactice, de pregătire fizică, sau de conduită morală.

Unele elemente tinere, promovate în ultimii ani, nu au evoluat în conformitate cu perspectiva pe care o aveau la 19—20 ani ; mai mult, au și regresat în comparație cu nivelul lor anterior (*Petescu, Matei, Voinea, Pavlovici, Jamaischi* și mulți alții).

Tocmai în perioada de trecere de la juniorat la seniorat, birourile de secții și antrenorii tolerează **numeroase abateri ale jucătorilor de la normele de pregătire și de viață ale unui fotbalist de performanță.** Atitudinea lor conciliantă este deseori determinată de existența unui număr redus de jucători valoroși. Această situație se datorește nu atît lipsei de talente în rîndul tineretului nostru, cît mai ales **slabei preocupări care a dăinuit ani de zile față de depistarea sistematică, de pregătirea organizată, temeinică și continuă a copiilor și juniorilor.**

In instruirea copiilor și juniorilor se manifestă unele lipsuri, determinate de insuficientele precizări metodice, referitoare la particularitățile predării fotbalului la aceste categorii de virstă. Federația nu a elaborat încă un indrumar metodic complex și, astfel, antrenorii intîmpină numeroase dificultăți în activitatea didactică.

La U.T.A., Farul, Jiul, precum și la majoritatea celorlalte echipe care pregătesc juniori și copii, *antrenorii nu dispun de condiții de instruire optime, material didactic, terenuri, echipament și mai ales mingi.* La U.T.A. majoritatea antrenamentelor se fac pe teren de zgură de dimensiuni 20/30 metri, pe care lucrează în același timp 20—28 tineri ; la unul din antrenamentele vizionate, 20 de copii aveau la dispoziție doar două mingi. In asemenea condiții, tinerii fotbaliști nu se pot dezvolta corespunzător.

Consiliile regionale U.C.F.S. în colaborare cu organele locale vor stabili spații, construcții și amenajări de noi baze sportive. De asemenea, va trebui să existe preocuparea pentru producerea unor noi tipuri de echipament și material sportiv destinat copiilor și juniorilor.

Munca cu copiii și juniorii nu a căpătat încă amploarea necesară. In multe locuri, pregătirea lor este lăsată pe seama unor cadre cu slabă calificare. *Antrenorii echipelor de seniori nu ajută și nu îndrumă pregătirea echipelor de juniori și copii, dovedind astfel lipsă de preocupare pentru formarea și promovarea sistematică a acestora în prima echipă a asociației sau clubului. Mulți antrenori și conducători ai secțiilor de fotbal practică sistemul completării loturilor cu jucători aduși din diferite părți ale țării.* Ei aleargă după JUCĂTORI GATA FORMAȚI în loc să se preocupe de creșterea sistematică de cadre proprii.

Exemple care demonstrează lipsa de răspundere a antrenorilor și conducătorilor de secții în problema promovării de noi jucători în categoria A, le reprezintă cererile de transferare înaintate anul acesta. In ultimii patru ani din 602 jucători legitimați în categoria A s-au transferat 292, adică aproape 50%. Mai poate fi vorba în aceste condiții de desfășurarea unui proces de pregătire sistematic, continuu și în perspectivă, de consolidarea unor echipe închegate, cu un stil propriu de joc ?

Sînt însă și multe elemente tinere, talentate, care, ajunse în echipele de categoria A, se plafonează, fiind ținute, vreme îndelungată pe banca rezervelor, datorită lipsei de curaj a antrenorilor, dar și din cauza lipsei de competiții pentru tinerii jucători. De aceea, va trebui să se organizeze în curînd un sistem competițional la care să participe jucătorii de rezervă și tinerii care au depășit junioratul.

Comportarea echipelor reprezentative – oglindă a calității muncii

In ultimii ani, Federația română de fotbal s-a preocupat îndeaproape de pregătirea loturilor reprezentative, asigurîndu-le cele mai bune condiții. Preocuparea permanentă pentru cele 4 eșaloane ale echipelor reprezentative : juniori, tineret, olimpică și prima garnitură s-a dovedit a fi utilă, asigurînd selecția, creșterea și promovarea succesivă a celor mai buni jucători din țara noastră. Loturile au dispus de un program competițional bogat, capabil să constituie un mijloc de lărgire a experienței de concurs. Evoluția loturilor noastre reprezentative din ultimii ani ne-a prilejuit unele satisfacții.

Echipa reprezentativă A a obținut unele rezultate bune, mai ales după J.O. de la Tokio. Printre acestea se înscriu victoriile obținute pe teren propriu asupra unor reprezentative puternice, ca Portugalia, Cehoslovacia și Budapesta. La baza acestor succese au stat, pe lîngă calitățile tehnice, combativitatea, dorința puternică de a învinge a fotbaliștilor noștri. **S-au observat, însă, serioase diferențe între evoluția pe teren propriu și cea din deplasare. Ele se datoresc în principal faptului că o parte din fotbaliștii noștri nu au încă experiența și tăria necesară mobilizării tuturor resurselor fizice și morale, atunci cînd joacă pe teren străin. Pîrcălab, Ghergheli, Hălmăgeanu, Badea** și alții, care în țară dau de obicei un randament ridicat, jucînd dezinvolt, conștienți de valoarea lor, peste hotare manifestă serioase deficiențe, au comportări contradictorii.

Cu ani în urmă, echipa noastră de juniori s-a impus în toate turneele U.E.F.A., culminînd cu cîștigarea trofeului în anul 1962. După această dată, **echipa de juniori nu a mai avut o evoluție corespunzătoare, iar în preliminariile turneului U.E.F.A. din anul 1966, datorită unor lipsuri manifestate în domeniul selecției, precum și al pregătirii morale și de voință, s-a ratat pentru prima oară calificarea în turneul final.**

Inconstantă a fost evoluția echipei de tineret, actualmente echipa olimpică. Rezultatele corespunzătoare la început n-au fost confirmate ulterior ; în meciuri mai grele au ieșit la iveală greșeli de selecție, slabă capacitate de efort (mai ales în turneul din Italia), precum și nesiguranță în concepția de joc.

De multe ori, antrenorii loturilor reprezentative nu au fost receptivi la sugestiile unor specialiști, folosind jucători plafonați.

Randamentul echipelor noastre reprezentative va putea fi îmbunătățit dacă se va porni o acțiune hotărîtă de promovare în toate loturile naționale a elementelor capabile să progreseze corespunzător cerințelor fotbalului contemporan și dacă se va urmări prin verificări temeinice creșterea măiestriei acestora.

Ponderea pregătirii jucătorilor echipelor reprezentative va fi realizată la cluburi pe baza unor planuri de pregătire întocmite prin colaborare, de către antrenorii loturilor cu antrenorii cluburilor.

O atenție deosebită se va acorda creșterii progresive a capacității de efort a jucătorilor, după cum Federația de fotbal va trebui să asigure fiecărui lot un calendar competițional adecvat.

Rolul și răspunderea antrenorilor

Îmbunătățirea activității fotbalistice depinde în mare măsură de calitatea muncii antrenorilor, de îmbogățirea continuă a cunoștințelor lor în pas cu evoluția jocului de fotbal, ca și de fermitatea cu care ei aplică măsurile stabilite.

Mulți dintre ei traduc în viață indicațiile federației, se preocupă temeinic de organizarea procesului instructiv-educativ, caută să modernizeze pregătirea fotbaliștilor. Antrenorii **Cernăianu** (Petrolul Ploiești), **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu** (Rapid București), **Godeanu** (C.F.R. Timișoara), **Miu** și **Voica** (Politehnica București), **Ștefan Vasile** și **Ianovschi** (Dinamo Pitești), **Mărdărescu** și **Comăniță** (Farul Constanța) și alții, desfășoară o activitate meritorie.

Sînt însă și antrenori ca **I. Savu** (Steaua), **N. Reuter** (Politehnica Timișoara), **O. Hulea** (A.S. Cugir), **Gh. Dungu** (Chimia Făgăraș), **A. Sepci** (Universitatea Cluj), **Al. Zilahi** (Crișul Oradea), iar de la centrele de juniori și copii **Matei Dumitru** (Rapid), **C. Bordeianu** (C.S.M.S. Iași), **C. Călinescu** (U.T.A.), **A. Molnar** și **A. Roth** (Crișul Oradea) și alții, care **nu aplică cu fermitate și competență indicațiile federației, nu dovedesc exigență față de jucători,** nu studiază, nu se bucură de autoritatea necesară, într-un cuvînt aportul lor la pregătirea echipelor este nesatisfăcător.

In domeniul organizării muncii antrenorilor se manifestă multe lipsuri, **izvorîte și din stilul de muncă al Colegiului central de antrenori, care nu rezolvă aprofundat și operativ sarcinile ce-i revin.**

Colegiul nu discută sistematic problemele majore ale instruirii, nu elaborează în suficientă măsură materiale metodice care să ajute nemijlocit munca antrenorilor.

Lipsurile colegiului central se răsfrîng și asupra colegiilor de antrenori din țară, care de multe ori sînt rupte de problemele curente ale muncii de instruire din secțiile cluburilor și asociațiilor.

Numărul și calificarea antrenorilor nu sînt încă la nivelul cerințelor. Deși numărul antrenorilor a crescut cu circa 700 față de anul 1962, necesitățile nu pot fi încă acoperite, iar majoritatea sînt de categoriile III—IV. Sporirea numărului de antrenori, în deosebi prin calificarea foștiior fotbaliști fruntași cu înclinații pedagogice, precum și ridicarea continuă a pregătirii profesionale prin organizarea de cursuri trebuie grabnic rezolvată.

Federația română de fotbal, cluburile și asociațiile sportive au datoria să întărească și mai mult stabilitatea cadrelor de antrenori și să asigure folosirea acestora în exclusivitate pentru organizarea și conducerea instruirii fotbaliștilor. In acest sens, repartizarea, angajarea precum și desfacerea contractului de muncă al antrenorilor se vor efectua numai cu aprobarea Federației române de fotbal.

Procedîndu-se astfel, vor fi create condiții pentru ca antrenorul SĂ DEVINĂ FACTORUL PRINCIPAL CARE CONDUCE PROGRAMUL DE ANTRENAMENT ȘI MENȚINE O DISCIPLINĂ RIGUROASĂ. TREBUIE COMBĂTUT CU TĂRIE AMESTECUL ÎN TREBURILE ANTRENORULUI, A ATITUDINII CARE DETERMINĂ SUBMINAREA AUTORITĂȚII SALE, SLĂBEȘTE DISCIPLINA JUCĂTORILOR ȘI REDUCE ÎN FINAL RĂSPUNDEREA FAȚĂ DE PREGĂTIREA ECHIPEI.

Se va studia, de asemenea, posibilitatea repartizării unor cadre de antrenori competenți în centrele din țară care duc lipsă de tehnicieni.

Antrenorilor le vor fi asigurate posibilități mai bune de informare, documentare și schimb de experiență pe plan intern și internațional.

Arbitrajul, auxiliar prețios

Calitatea arbitrajelor este un element important în acțiunea de îmbunătățire a fotbalului. Arbitrul trebuie să fie un exemplu de corectitudine și competență în aplicarea prevederilor regulamentare.

In ultimii ani au fost înregistrate o serie de realizări și în acest domeniu. Un număr de cinci arbitri români sînt posesori ai ecusonului FIFA. Faptul că arbitrii noștri, în calitate de conducători ai unor partide internaționale, au fost apreciați pozitiv, a făcut ca UEFA să sporească numărul delegărilor de arbitri români.

O îmbunătățire sensibilă a fost înregistrată și în activitatea internă a arbitrilor. Federația română de fotbal, prin Colegiul central al arbitrilor, a organizat acțiuni menite să ridice calificarea arbitrilor și nivelul arbitrajelor. De asemenea, s-a desfășurat recent un curs de arbitri cu foști jucători de fotbal fruntași. In vara anului acesta a avut loc un simpozion cu participarea unor arbitri străini de renume internațional.

Totuși, arbitrajul rămîne unul dintre cele mai deficitare sectoare ale fotbalului. *In decursul multor partide, datorită unor lacune ținînd de pregătirea teoretică sau practică, unii arbitri sînt depășiți de joc, de importanța lui și scapă astfel meciul din mînă, nu iau deciziile cuvenite pentru curmarea abaterilor de la regulament, pentru păstrarea unei discipline ferme pe teren.*

Lipsa de demnitate și de răspundere a unor arbitri face posibilă vicierea unor rezultate, creează o atmosferă nefavorabilă desfășurării unor jocuri de calitate. Exemplele sînt numeroase și din păcate vizează chiar pe unii dintre arbitrii noștri fruntași : *Petre Sotir* (Mediaș), *Ilie Drăghici, Gheorghe Dulea* și *Aurel Bentu* (București), *I. Dobrin* (Craiova), *Pop Gavrilă* (Brașov) etc. Deși se mai petrec astfel de fenomene, colegiul central nu a luat măsurile cuvenite, dînd sancțiuni mai mult simbolice.

Multe din deficiențele existente în arbitraj se datoresc și modului defectuos în care se face selecționarea și promovarea arbitrilor de fotbal. In această privință nu sînt respectate întocmai normele stabilite cu privire la cerințele pe care trebuie să le îndeplinească cei ce solicită să devină arbitri, foști jucători de fotbal, oameni de prestigiu, cu autoritate și conduită morală corespunzătoare, tineri pasionați pentru fotbal etc.

Nici sistemul de pregătire și perfecționare nu satisface. Acțiunile organizate sînt adesea sporadice și lipsite de conținut.

O altă cauză o constituie și modul în care își desfășoară activitatea Colegiul central de arbitri, care nu analizează temeinic principalele probleme ale activității, îndeosebi calitatea arbitrajelor, după cum nici biroul federal nu a urmărit și nu a analizat periodic munca colegiului central de arbitri.

Pe viitor Federația de fotbal va îmbunătăți sistemul de formare a arbitrilor, punînd accent pe talent, competență și profunzime a cunoștințelor. De asemenea, va proceda la reexaminarea tuturor arbitrilor și va îmbunătăți sistemul de delegări și de baremuri.

Comisiile de fotbal să-și exercite toate atribuțiile

Pe linia îmbunătățirii fotbalului, sarcini importante revin și comisiilor regionale, raionale și orășenești. In aceste comisii activează oameni competenți, care depun mult suflet în această muncă obștească. Comisii de fotbal cum sînt cele ale regiunilor Cluj, Ploiești și altele, sînt cunoscute pentru influența pozitivă exercitată asupra activității fotbalistice din raza lor de activitate.

Dar acest lucru nu se petrece pretutindeni. Multe din aceste comisii se preocupă aproape în exclusivitate de probleme mărunte, neglijează chestiuni fundamentale ca dirijarea, controlul și îndrumarea procesului instructiv-educativ la toate echipele, ridicarea pregătirii profesionale a antrenorilor și arbitrilor.

O parte din vină aparține și consiliilor regionale ale U.C.F.S., care nu conduc și nu îndrumează comisiile de fotbal, cedează în fața manifestărilor de indisciplină a unor consilii de cluburi sau conduceri de secții, nu creează comisiilor autoritatea necesară exercitării controlului și îndrumării acestor echipe. Ținînd seama că aceste comisii sînt alcătuite numai din activiști voluntari, se impune ca organele regionale și raionale U.C.F.S. să le mobilizeze cu mai multă insistență la exercitarea tuturor atribuțiilor, pe întreg teritoriul. *In comisiile locale trebuie să fie atrași mai mulți specialiști, foști jucători, antrenori, profesori de educație fizică, oameni pasionați și iubitori ai fotbalului, ca pe baza experienței și capacității lor să se folosească mai bine condițiile create la toate nivelele activității fotbalistice.*

★

Progresele realizate la toate nivelele nu sînt încă pe măsura posibilităților. Aceasta se datorește și stilului de muncă al biroului federal, care nu a acționat și urmărit cu consecvență și profunzime complexitatea măsurilor arătate, nu a realizat suficient de profund, în spirit critic și autocritic stadiul îndeplinirii planurilor, nu a mobilizat întregul efectiv al federației la îndeplinirea planificată și fermă a obiectivelor. Unele rezultate pozitive, uneori chiar remarcabile, obținute de echipele reprezentative sau de club, nu au fost consolidate și lărgite.

În atenția federației a stat îndeosebi activitatea celor 14 echipe de categoria A, 28 de categoria B și oarecum a celor 56 din categoria C. În schimb, cele 344 de echipe care activează în campionatul regional și cele peste 1 600 din campionatele raionale, nu s-au bucurat de îndrumarea și atenția federației și, ceea ce este mai grav, nici din partea comisiilor locale. Dacă fiecare din aceste echipe ar fi dovedit preocupare și răspundere pentru selecția și pregătirea măcar a unui jucător de mare valoare, multe din neajunsurile fotbalului nostru de performanță ar fi înlăturate.

Este necesar ca federația să-și axeze ferm și sistematic activitatea pe direcția principalelor aspecte ale activității fotbalistice, să-și îmbunătățească stilul și metodele de muncă. Prin activizarea tuturor organelor și comisiilor federației, munca de îndrumare și control trebuie să devină mai concretă, trebuie întărită disciplina, seriozitatea și răspunderea fiecărei secții, fiecărui jucător și antrenor, în acțiunea de îndeplinire a sarcinilor ce le revin din planul de măsuri.

Analiza muncii organelor și organizațiilor U.C.F.S. pentru îmbunătățirea activității fotbalistice a arătat că există condiții și posibilități ca în viitorul apropiat prestigiul fotbalului românesc să crească considerabil. În acest scop trebuie mobilizate toate energiile din secțiile de fotbal ale asociațiilor sportive și cluburilor, ale organelor U.C.F.S. și ale Federației române de fotbal.

Muncind în mod temeinic, cu un dezvoltat simț de răspundere, neprecupețind nici un efort și neirosind nici o clipă a antrenamentului, fotbaliștii și antrenorii echipelor noastre de club și reprezentative pot să ne aducă satisfacții mai multe și mai mari decît pînă acum.